

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Hoffmann Lilla ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kussinszky Péter ügyvéd által képviselt alperes ellen felmentés jogellenességének megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 19.M.918/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 55.Mf.631.246/2006/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 55.Mf.631.246/2006/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 40.000 /negyvenezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.
A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 19.M.918/2005/11. számú ítéletével elutasította a felperes keresetét, amelyben kérte az alperes 2005. február 15-én kelt, az SZMSZ módosítás alapján a felperes munkakörét érintő átszervezéssel és megfelelő üres munkakör hiányával indokolt felmentése jogellenességének megállapítását, az eredeti munkakörbe visszahelyezését, és elmaradt anyagi juttatásai megfizetését.

Az ítéleti tényállás szerint a felperes, aki biológus egyetemi diplomát és a karán menedzser gazdasági végzettséget szerzett, az alperes K. és K. H.-nál a F. K. F.-on állt közszolgálati jogviszonyban főtanácsos beosztásban felsőfokú ügyintézőként. Az alperes 2005. év elején a szervezeti egységek számának csökkentésével járó átszervezést hajtott végre, melynek során - egyebek között - a K. és K. H.-tól státuszt vontak el, ennek keretében a felperes munkakörét megszüntetve a feladatait szétosztották.

A munkaügyi bíróság a perbeli bizonyítékok alapján a felmentés indokát valósnak és okszerűnek ítélte, az átszervezés bizonyítottan megvalósult, a felperes munkakörében új köztisztviselőt nem alkalmaztak. Az alperesnél fennálló üres státuszok vizsgálata alapján megállapítható volt, hogy azok a felperes számára nem

voltak felajánlhatók, minthogy az adott feladatkörhöz szükséges iskolai végzettséggel nem rendelkezett.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Bíróság 55.Mf.631.246/2006/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság helytállónak ítélte a kiegészített tényállás alapján az elsőfokú ítéleti jogi álláspontot. A másodfokú bíróság egyetértett a felperes munkakörét is érintő átszervezésre vonatkozó következtetéssel és azzal, hogy az alperes nem szegte meg a másik megfelelő munkakör felajánlására vonatkozó kötelezettségét, amelynek vizsgálata során a 9/1995.(II.3.) Korm. rendelet alapján a felperes felsőfokú alapképzésben szerzett biológus diplomáját lehetett figyelembe venni, a másik iskolai végzettsége szakirányú továbbképzésnek minősült.

A másodfokú bíróság alaptalannak találta az első fokú perköltség mértéket sérelmező fellebbezést is.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az első- és a másodfokú perköltség 50.000 forint + ÁFA összegre mérséklését kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a másik munkakör felajánlása tekintetében megsértették a Ktv. 17. § (4) bekezdését és a közigazgatásban a szükséges szakképzettségeket előíró 9/1995.(II.3.) Korm. rendelet 3. számú mellékletében szabályozottakat, valamint a felsőoktatásról szóló, 2005-ben hatályos 1993. évi LXXX. törvény 99. § 3. pontját. Azzal érvelt, hogy a felmentésekor S. K. üres munkakörét fel kellett volna a részére ajánlani, hiszen ezt korábban betöltötte, és akkor az alperes az iskolai végzettségeit megfelelőnek elismerte (5031 kódszámú státusz). Közgazdasági szakmai végzettsége megfeleltetésére csatolta a M. H. K. F. igazolását, és ennek alapján vitatta az alapképzettségre és a szakirányú képzettségre vonatkozó különbségtételt. Megítélése szerint részére az 1121-es és az 5010-es kódszámú státuszok is felajánlhatók lettek volna. A felmentés indokával kapcsolatos ítéleti megállapítások tekintetében előadta, hogy a felmentésben megfogalmazott indok nem felelt meg a Ktv. 17. § (3) bekezdésében előírtaknak, az SZMSZ módosításból nem következik semmiféle feladatátcsoportosítás, így az indokolás nem valós, és nem világos, a feladatai nem váltak feleslegessé. A felmentési indok helyes értelmezése alátámasztásaként utalt az M. Ny. I. perben csatolt szakvéleményére. Kérte továbbá az első- és a másodfokú perköltség összegének mérséklését 250.000 forint és 60.000 forint helyett 40.000 forint és 10.000 forint + ÁFA összegre, utalva a méltányossági szempontokra.

A felperes a felülvizsgálati kérelmét utóbb több ízben kiegészítette.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 272. § (1) és (2) bekezdéséből következően, minthogy a jogerős határozat közlésétől 60 napon belül benyújtandó felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell a jogszabálysértés megjelölése mellett a kérelem indokát is, az ezt meghaladó határidőn túl előterjesztett felülvizsgálati kérelem kiegészítések nem voltak értékelhetőek. A felülvizsgálati eljárásban továbbá nincs helye újabb bizonyítékok előterjesztésének [Pp. 275. § (1) bekezdés].

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta [Pp. 275. § (2) bekezdés].

A másodfokú bíróság törvénysértés nélkül fejtette ki, hogy a felmentés a felperes keresetéből is megállapíthatóan számára világosan és aggálymentesen meghatározta azokat az okokat, amelyek a felmentéséhez vezettek. Eszerint az alperes SZMSZ-ének 2005. február 1-jei módosítása folytán a feladatok átcsoportosítására, átszervezésre került sor, amely a felperes munkakörét is érintette, a munkakör feleslegessé vált (megszűnt). A perben az alperesnek ezen indok valóságát és okszerűségét kellett bizonyítania [Ktv. 17. § (3) bekezdés].

Az eljárt bíróságok az átszervezés tekintetében a perbeli bizonyítékokat részletesen vizsgálták, elemezték a szervezeti változásokat, a szervezeti egységszám csökkenéseket, és törvénysértés nélkül állapították meg, hogy a felperes státuszát a Kabinet Irodához átcsoportosították, és ennek következménye volt a felperes munkakörének a feladatai szétosztásával történt megszüntetése [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés].

Az átszervezés keretében történt, és az egy munkakörbe tartozó feladatok szétosztásával megvalósuló munkakör megszüntetés valós voltát nem cáfolja, hogy a feladatok megmaradtak, ezért az ezzel kapcsolatos felperesi felülvizsgálati érvelés nem alapozza meg a jogerős ítélet felülvizsgálatát. Az alperes az átszervezést végrehajtotta, a felperes feladatai szétosztását a meghallgatott alperesi vezetők tanúnyilatkozatai is alátámasztották (8. sorszámú

tárgyalási jegyzőkönyv 4-7. oldalak; Petz Veronika és Magyar Melinda tanúnyilatkozatai].

A felperes munkakörének bizonyított átszervezése és megszüntetése valós és okszerű felmentési indok volt, amelynek jogszerűségét a felperes alaptalanul vitatta.

A másik munkakör felajánlása körében a felperes a figyelembe vehető felülvizsgálati kérelmében az 1121-es, az 5010-es, az 5031-es kódszámú munkakörök betölthetőségével érvelt, ezért a Legfelsőbb Bíróság ezeket vizsgálta, és ennek során osztotta az első- és a másodfokú bíróság álláspontját (azzal a megjegyzéssel, hogy felperesi fellebbezés hiányában a további státuszok a másodfokú eljárásban nem lettek volna vizsgálhatók a Pp. 253. § (3) bekezdéséből következően).

A nem vitatott jogerős ítéleti tényállás szerint a felperes alapvégzettsége egyetemen szerzett biológus diploma, míg a műszaki menedzseri végzettségét szakirányú továbbképzésben szerezte. Az eljáró bíróságok az ezekre vonatkozó jogszabályokat; a Ktv. 17. § (4) bekezdését, a köztisztviselők képesítési előírásairól szóló 9/1995.(II.3.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdését és 3. számú mellékletét, valamint a felsőoktatásról szóló, adott ügyben még alkalmazandó 1993. évi LXXX. törvény 84. § (1) bekezdését és a 124/E. § d) és k) pontjában előírtakat helyesen értelmezték. Helytállónak indultak ki abból, hogy a másik munkakör felajánlhatósága (megfelelősége) szempontjából az adott feladat ellátásához szükséges, a hivatkozott Korm. rendelet mellékleteiben meghatározott alapképzésben szerezhető iskolai végzettségek és szakképesítések voltak figyelembe vehetők, és nem pedig az, hogy az alperes korábban milyen iskolai végzettségeket ismert el megfelelőnek.

A Korm. rendelet 3. melléklet 47. és 64. pontjai értelmében az I. besorolási osztályban egyetemi, vagy főiskolai szintű szakképzettség volt figyelembe vehető, és ennek az 1993. évi LXXX. törvény 124/E. § k) pontjában definiált szakirányú továbbképzés nem felelt meg, minthogy ez újabb végzettséget nem adó képzésnek minősült. A műszaki felsőoktatásban folyó szakirányú továbbképzési szakokról szóló 8/1999.(II.1.) OM rendelet melléklete 4. pontjában előírt alacsonyabb képzési idő is ehhez igazodott. Mindezek alapján a felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott e körben jogszabálysértésre, mivel az 1121-es kódszámú státuszban erdőmérnöki iskolai végzettség, az 5010-es kódszámú státuszban jogász, illetve közgazdász, míg az 5031-es kódszámú státusz betöltéséhez szintén felsőfokú közgazdász iskolai végzettség volt szükséges, és mindezeknek a felperes biológiai egyetemi iskolai végzettsége és műszaki menedzser szakirányú továbbképzésben

szerzett oklevele az előbbi jogszabályokból következően nem felelt meg.

Nem jogszabálysértő a jogerős ítéletnek a perköltségre vonatkozó álláspontja, annak megállapítására a Pp. 24. § (2) bekezdés b) pontja értelmében az éves átlagkeresetnek megfelelő pertárgyérték szerint a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján kerülhetett sor. Az IM rendelet 3. § (6) bekezdéséből következően az ügyvédi munkadíj méltányosságból történő mérséklésére nincs lehetőség.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. december 17.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő